

specifikace: K obecnému nároku na splacení poskytnutého úvěru uplatněnému vůči přímému dlužníkovi (úvěrovanému) a osobě, která poskytla ručení za splnění závazku dlužníkem, jsou věcně příslušné okresní soudy.

§ 9 odst. 1 o. s. ř.

§ 9 odst. 2 písm. j) o. s. ř.

Ncp 555/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobkyně: **IT credit, s.r.o.**, IČO 26444437
sídlem Perneroва 502/50, 186 00 Praha 8
zastoupená advokátem JUDr. Jiřím Machem
sídlem Stará cesta 205, 377 01 Jindřichův Hradec

proti
žalovaným: 1) **GLOBALICA a.s.**, IČO 27065871
sídlem Věštínská 36/9, 153 00 Praha 5
zastoupená zmocněnkyní Jaroslavou Pavlíkovou
bytem Mezilesí 2073/8, 193 00 Praha 9

2) **J. P.**
zastoupená advokátem JUDr. Ing. Milošem Olíkem, Ph.D., LL.M.,
sídlem Na Pankráci 1683/127, 140 00 Praha 4

3) **Ing. R. Ch.**
zastoupený zmocněnkyní J. P.

o zaplacení 45 180 459,22 Kč s příslušenstvím

vedené u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 9 C 35/2020, o určení věcné příslušnosti

takto:

K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se svou žalobou doručenou Obvodnímu soudu pro Prahu 4 (dále jen „předkládající soud“) dne 8. 3. 2019 domáhala po žalovaných a současně společnosti

FORTIS Bohemia, spol. s r. o., IČO 48592161 (jako původní první žalované - dále jen „FB“) solidární úhrady částky 45 180 459,22 Kč s (blíže specifikovaným) příslušenstvím, když uvedený peněžitý nárok má mít podle žalobních tvrzení svůj základ ve smlouvě o úvěru, který měl být poskytnut právním předchůdcem žalobkyně na základě smlouvy o úvěru ze dne 14. 3. 2012 FB a první žalované, za jehož splacení měli převzít ručení druhá žalovaná a třetí žalovaný, s tím, že k příslušné úvěrové smlouvě měli účastníci následně uzavřít další (blíže specifikované) související dohody. Usnesením ze dne 19. 2. 2020, č. j. 9 C 81/2019 – 120, předkládající soud z důvodu prohlášení konkursu na majetek FB vyloučil z původního řízení sp. zn. 9 C 81/2019 věc projednávanou ve vztahu mezi žalobkyní a žalovanými, přičemž takto vyloučená věc je aktuálně vedena u předkládajícího soudu pod sp. zn. 9 C 35/2020 (jak uvedeno v záhlaví tohoto usnesení).

2. Předkládající soud předložil věc (po jejím vyloučení z původního řízení) Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadržený soud“) k rozhodnutí podle § 104a odst. 2 a 5 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), s tím, že žalobkyně vznesla námitku nedostatku věcné příslušnosti soudu.
3. Žalobkyně příslušnou námitku odůvodnila s odkazem na § 9 odst. 3 písm. r) bod 6. zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „OSŘ“), tak, že se v daném případě jedná „beze sporu o nárok mezi podnikateli při jejich podnikatelské činnosti, kdy výše tohoto nároku včetně příslušenství přesahuje zákonnou hranici 100 000 Kč“; „nadto jde o spor z finančního zajištění ve smyslu § 9 odst. 2 písm. j) o. s. ř.“. Žalobkyně uzavřela, že „obligatorně by k řízení v prvním stupni měl být věcně příslušný soud Krajský“.
4. K příslušné námitce žalobkyně se vyjádřila druhá žalovaná, která na podkladě obsáhlé argumentace uzavřela, že námitka je zcela nedůvodná a byla žalobkyní podána účelově.
5. První žalovaná, a ani třetí žalovaný, se k otázce věcné příslušnosti nevyjádřili.
6. Jak vyplývá z odstavce 1. odůvodnění, žalobkyně v tomto řízení uplatňuje proti žalovaným nárok z právních vztahů, které mají svůj základ v příslušné úvěrové smlouvě, kdy první žalovaná je žalována jako (přímý) dlužník a ostatní žalovaní z titulu (prohlášením) převzatého ručení za příslušné závazky FB a první žalované.
7. Na takto vymezený předmět sporu - jenž je přitom určující pro stanovení věcné příslušnosti soudů ve sporném občanském soudním řízení (viz například usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 2. 2012, sp. zn. I. ÚS 3348/10) - nedopadá žádné speciální ustanovení zákonné povahy, které by vylučovalo aplikaci § 9 odst. 1 o. s. ř., jež pro sporné občanské soudní řízení zakládá obecně věcnou příslušnost okresních soudů jako soudů prvního stupně.
8. Nepřípadnou je v daném ohledu argumentace druhé žalované § 9 odst. 3 písm. r) bod 6. OSŘ, o níž předně opřela svou námitku nedostatku věcné příslušnosti soudu, a to již jen proto (tedy bez ohledu na skutečnost, že zmíněné ustanovení by bylo - při odhlédnutí od dále řečeného - pro vztahy z úvěrových smluv „vyblokováno“ /v daném ohledu/ speciálním ustanovením § 9 odst. 3 písm. r) bod 1. OSŘ), že pro řízení zahájená počínaje 1. 1. 2014 (tedy včetně řízení předmětného) se ve smyslu čl. II bodu 2. zákona č. 293/2013 Sb., použije procesní úprava obsažená právě v zákoně č. 293/2013 Sb., tedy úprava, která již neobsahuje (druhou žalovanou citované) ustanovení § 9 odst. 3 písm. r) bod 6. OSŘ, a ani jiné ustanovení obdobného obsahu. Argumentuje-li druhá žalovaná ve prospěch věcné příslušnosti krajských soudů § 9 odst. 2 písm. j) o. s. ř. s tím, že v této věci jde o spor z finančního zajištění, je třeba konstatovat, že v případě ručení za splnění povinnosti dlužníka splatit poskytnutý úvěr nejde o spor z finančního zajištění podle zákona č. 408/2010 Sb., o finančním zajištění, ve znění pozdějších předpisů, jak nadřízený soud konstatoval již ve svém usnesení ze dne 5. 8. 2020, č. j. Ncp 478/2020 – 136.

9. Z uvedených důvodů nadřízený soud rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto usnesení (§ 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř., s přihlédnutím k § 104a odst. 5 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 25. srpna 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu